

Władysław Halczyk
ps. "Sosna"

Urodził się dn. 14. kwietnia 1924 r. w Prochu jako w rodzinie inteligentnej Jany Władysławowny i Adeli z domu Aleksandrowicz. Ojciec jako technik budowlany ~~praca~~ ^{powstał} pracował w ~~budownictwie~~ ^{budownictwie} poza to cała rodzina często się przenosiła do różnych miast. W grudniu ojciec pracował w Budownictwie fabryki dybowej, w Miolacu (pow. bełżański) przy budowie mostów dla nowej linii Kolejowej Druha - Horopajewo, następnie w Mielen pod czas powstania Centralnego Ośrodka Inżynierskiego. Od roku 1936 rodzina osiedliła się w Turmonarce (pow. bełżański) gdzie matka prowadziła roszewanie. Ojciec zmarł w roku 1938.

Walczyk Władysław uczył się w miejscowej szkole podstawowej, którą ukończył w roku 1938. W osobistym okresie należał do organizacji "Siedzielnia", której celem było nabywanie umiejętności w przemyśle, prowadzo w tym celu wycieczki KOP-u. W połowie 1938 sierpnia 1938 r. w grupie ochotników "Siedzielnia" został skierowany na Strainicy Strainy Główniej w Turmonarce. Do ich obowiązków należała obserwacja przebiegu samolotów obcych państw.

W latach okupacji oficjalnie pracował w Kolei jako pracownik fizyczny. W kwietniu 1943 r. wraz z siostrą - Władysławą została zaprzysiężeni przez ppor. Henryka Nabalno i przydzieleni do 24 Ośrodka Inżynierskiego AK, kierowanego przez por. Zygmunta Dugoszowskiego ps. "Sęp", a następnie przez ppor. Macieja Sidorowicza ps. "Kruk", "Bem". W tym Ośrodku Władysław Halczyk pełnił funkcję wywiadowej - łącznika. Zajmował się przy tym zorganizowaniem pracy podziemnej: "Niepodległość" i "Biuletyn Informacyjny".

Jako wywiadowca a jednocześnie pracownik Kolejowy prowadził

obserwacji; zbieraniu informacji, dopytywaniu koczowniczym i rodzinom praco-
wiczego frontu Niemców szpindel węgierskiego. Informacje te przekazywał
funkcyjnie do oddziału patrolu węgierskiego, ps "Jodla"

W lipcu 1844 roku miał styczność z koncentracją 24 Brygady AK
"Ornywady". Nic więcej potrafił powiedzieć, ponieważ już wtedy wojna węgierska,
NKHÖ rozbroiła Brygadę, a żołnierzy internowano w miejscowości
Kupcseli.

Do Polski Walec Kluencyk przyjechał w grudniu 1845 r. i zamiesz-
kał w Bardońcu, gdzie do roku 1850 pracował na Kolei. Od 3. XI 1850 r.
podjął pracę w Polimachym Zaliczeniu Ubezpieczeń Właśc. w Bardoń-
cu, a od 1858 roku został przeniesiony do Inspektoratu drogi Zalic-
zenia w Węgry. Tu pracował aż do przejścia w roku 1883 na emerytalę
w Hahere Sankowej z jej działalnością w kierunku szkoleń i kursów
federacji. Z dalszą pracownią w Węgry Kolei AK został jego abstrak-
cyjnym członkiem

Za swój udział w pracy konspiracyjnej; w partyzandce odczynił na-
słony i odznaczenia:

Krzyż Dm. Krajowy (1884 r.), Odznaka Heterana Walle o Niepodległość (1885 r.)
i Patent Nr. 2366 Heterana Walle o Niepodległość (1888 r.), Komandant Krzyż
Zasługi (1887), Krzyż Partyzancki (1889)

Za zasługi w dziedzinie zawodowej; w pracy społecznej został odznie-
cony między innymi Srebrnym i Złotym Krzyżem Zasługi (1864, 1873.), Złoty
Odznak Zasłużonego dla Węgry i Masz (1864 r.)

17. XI 2000 r. Heteran Kluencyk odznaczony nominacją na ppow. Wojska
Polskiego.

Relacja Wlasne Walec Kluencyk
Kazimierz Krauz "Osobni Raport": "W sztafecie pokoleń"

Jeolnye Sloppen-Zaraskhe

